

Kurtuluş savaşımızın önemli efelerinden biriyle Isparta-Eğirdir'e gelir. Halide Edip.

Efenin ne yapacağı belli mi olur? Halk evlerine çekilmiştir.Sokaklar ıssızdır.Karşılanmadığına öfkelenen Efe,"Madem böyle,geldiğimizi duymaları için,karşımıza ilk çıkanı şu ağaca asın" diye kükrer.

Kızanlar,tarlasından dönen bir delikanlıyı yaka paça yakalar,boynuna ipi geçirir ve onbaşı Halide edip'in onca valvarıp,yakarmalarına karşı,ağaca asarlar.

Delikanlı dar ağacında can verir.

Zavallı birini asmak için,efelik töresiyle bağdaşır mı, sana yakıştı mı bu?Diye çıkışan gözleri yaşlı Halide Edip'e efenin verdiği yanıt düşündürücüdür.

Bak onbaşı baci,"**İnsanlar ya ilimle ya zulümle yönetilirler**" bizde ilim yok. Ne yapalım, zulümle yönetiliyoruz.

Durum bu gün pek değişmemiştir.

Türkiye, "**zulümle**" yönetilmese de sürekli bilimle çatışmakta, bilim adamlarını hep haklı çıkarmaktadır.Derdini anlatamayan ,bilim adamları için bu da bir zulümdür.Toplulukçu(cemaat)anlayıştan kurtulamamış bir toplumda yaşıyoruz.Batıda aydınlanma,ahlak ve hukuk kurallarını,Din alanından ayırmış,bireyciliği geliştirmişti.

Türk toplumu Aydınlanma evresini hiç yaşamadı.Bu gün de tam anlamıyla yaşamış değil.Ucun ucun yaşamakta.Bu kültürel gecikmişlik,yüzünden bir türlü **LAİK DÜZENE GEÇİLEMİYOR**

Toplumumuz bu alanları iç içe yaşıyor.Ne resmi dil,ne hukukun ne de askerliğin dili bile sözcüğün tam anlamıyla laik. Geleneklerin onca güçlü, köklü olduğu bir toplumda söz konusu alanların bir çırpıda ayrışması beklenemez elbette.Bu durum demokrasi anlayışımızı da biçimlendiriyor.Bireycilik yerine toplulukçuluk(cemaatçilik)kurumsallaşmış.Değerler dizgisinin odağında birey yok.topluluk var.Herkes aklından çok gönlüyle bağı bulunduğu topluluk için,sadece kendi topluluğu için,demokrasi istiyor.eşitlik istiyor.zenginlik istiyor.Kendi topluluğunu yanılmaz suç işlemez insanlardan oluşmuş görüyor.gözü kapalı koruyor.kusurlarını,kirli tavır aldı mı,sorgulamadan onu sonuna dek inatla, ölesiye savunuyor. Hem de gözü kapalı. Doğru mu Yanlış mı? Süzgecinden geçirmeden, ön yargı çapaklarından kurtulmadan, bu öğrettiklerini tarazlamadan.

Kendi toplumunu sürükleyen önderlere de bir “**MÜMİN**” kıvamında inanıyor. Yeni bir Anayasamı yapılacak kendi topluluğuna göre içerik ve biçim belirliyor.

Dünyanın üç-demokrasiye, hiper-demokrasiye hazırlandığı bir dönemde hiç kimsenin ,hiçbir topluluğun sıradan ve yaşanan demokrasi ile bile yıldızı barışık değil.**ÜLKEMİZDE**

Bu yüzden doğallıkla kişinin hem kendisi,hem de ülke yitiriliyor.Bunun ayırımında değil,çoğu insanımız.Sadece bir avuç aydın,herkes için demokrasi diye çırpınıyor.Bu yola girenleri kim ve hangi güç yada parti olursa olsun destekliyor. Lütfen içten olalım. Bilene “Dostlar alışverişte görsünler” diyene danışılmaz. Ciddi ürünler üretmen için danışılır. Uygur bir toplumda kişiler içi yada meşruluk için yok yasa, yap Yasa anlayışı ile yasa yapılmaz. Lütfen bilimsel yapıtları yıkmayalım.